

[Jørgen Jørgensen.]

men ikke mere end at de stadig maa siges at give et rimeligt og forsvarligt Produktionsgrundlag for Landbruget. Med en Smørpris paa 4 Kr. 80 Øre, og naar det kan sikres, at Foderstofpriserne ikke bliver over 60 Kr. pr. 100 kg, er der skabt et forsvarligt Prisgrundlag for Landbrugets Mælkeproduktion. Paa samme Maade vil jeg mene, at selv med en Flæskepris paa 2 Kr. 90 Øre — jeg mener nu, man burde have fastholdt de 3 Kr. — kan Produktionen være lønnende, navnlig hvis vi i Løbet af Høstaaret kunde faa Korn ind til andre Priser end dem, det i Øjeblikket er muligt at købe til.

Men samtidig med at der er skabt et forsvarligt Grundlag for Landbrugets Produktion, er det Skattebeløb, der oprindeligt var Tale om at udskrive, blevet reduceret til under Halvdelen, hvad jo ogsaa betyder noget for Landbruget, og yderligere maa det siges, at disse Skatter efter det foreliggende Forslag kan skaffes til Veje paa et saadant Grundlag, at de ikke i nogen Maade rammer den almindelige Befolkning.

Det var netop efter disse Retningslinier, jeg ved Sagens første Behandling tilraadede at finde en Løsning, og jeg kan derfor kun udtale min Tilfredshed med det Resultat, der er opnaaet.

Jeg havde meget gerne set en Løsning af Spørgsmaalet, som alle Partier havde staaet sammen om, og jeg har under Sagens Behandling gjort, hvad jeg kunde, for at det skulde blive muligt, men det lykkedes desværre ikke. Nu er det naturligvis altid vanskeligt at finde et Prisgrundlag, som kan være et fælles Udtryk for, hvor Rentabiliteten ligger i Landbruget. Et saadant fælles Grundlag er vanskeligt at finde inden for alle Erhverv, men vistnok endda vanskeligere inden for Landbruget end noget andet Sted. Landbruget er saa udpræget individuelt, saa forskelligt fra Bedrift til Bedrift, at det næsten er umuligt af finde en Generalnævner, der er Udtryk for Landbruget som Helhed. Derfor er der i og for sig ikke noget mærkeligt i, at der har været forskellige Opfattelser af, hvad Priserne skulde fastsættes til for at opfylde det Formaal, som vi alle var enige om, nemlig at skabe rimelige og forsvarlige Kaar for Landbrugsproduktionen.

Det, vi har haft at bygge paa til at fastslaa Landbrugets økonomiske Stilling, er de Regnskabsresultater, der foreligger gennem Landøkonomisk Driftsbureau. Disse Regnskabsresultater har været meget diskuteret. Men følgende Ting staar dog fast,

som alle er enige om. For det første er Regnskaberne Udtryk for, hvad de bedst drevne Landbrug kan faa ud af det, idet der ikke er Tale om et Gennemsnit af samtlige Landbrug, men man maa regne med, at maaske 80 pCt. af Landbrugene ligger under det, som Regnskaberne viser. For det andet siger disse Regnskaber — hvad man saa i øvrigt ellers vil mene om dem — klart og uomtvisteligt, at Landbrugets Økonomi i det sidste Aar er forringet overordentlig stærkt, og at man nærmer sig et Punkt, hvor Indtjeningsmulighederne, ikke mindst for de mindre og mellemstore Landbrug, er ringe. Jeg vil gerne i Anledning af hele den Drøftelse af Landøkonomisk Driftsbureaus Udregninger, der har været, og med Hensyn til hele det Grundlag, som Driftsbureauet bygger paa, sige, at man naturligvis meget vel kan diskutere, om Grundlaget for Udregningen af Forrentningsprocenten er et fuldgældigt Udtryk for Landbrugets Økonomi. Jeg vil slet ikke paastaa, at det er det. Udregningen af Forrentningsprocenten er jo i sin Tid bygget op af Hensyn til Landbrugets egen Interesse for at kunne vurdere Økonomien for den enkelte Driftsgren inden for Landbruget og var jo i sin Tid ikke tænkt at skulle være et samlende Udtryk for Landbrugets Økonomi i den Forstand.

Her over for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som meget overlegent behandlede de Tal, Landøkonomisk Driftsbureau benyttede, vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem skulde have benyttet al sin Sagkundskab i højere Grad den Dag, vi i Udvalget havde Kontorchefen fra Driftsbureauet til Stede. Dengang havde jeg egentlig ventet, at det ærede Medlem havde været noget stærkere i sine Ønsker om at faa Oplysninger, end Tilfældet var. Det ærede Medlem er nu bagefter langt klogere paa de Ting, end det syntes at komme til Udtryk, dengang han stod over for Sagkundskaben. Her i Dag har Sagkundskaben, Lederen af Landøkonomisk Driftsbureau, ikke den samme Lejlighed til at tale med, som dengang vi i Udvalget var til Forhandling om Problemet. Og Modsetning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg hævde, at Kontorchef Ridder, da han var til Forhandling i Udvalget, var i Stand til paa en meget dygtig Maade at gøre Rede for hver enkelt Ting, som stod opført i de Tabeller, Diskussionen drejede sig om, og der er ikke noget som helst Udgangspunkt for at kaste Skygge af Tvivl over de Udregningers Rigtighed, som foreligger. Man kan saa diskutere selve Grundlaget, de er bygget paa; men jeg